

Szanowny Panie Hambura,

dziękujemy za list skierowany do kanclerz Niemiec 5 grudnia 2019 roku.

Jako adwokat Pani dr Barbary Gautier, opisuje Pan w nim losy swojej mandantki. Pani dr Barbara Gautier jako 3-letnia dziewczynka trafiła 12 sierpnia 1944 roku do KL Auschwitz i była ofiarą pseudomedycznych eksperymentów doktora Josefa Mengele.

Pani kanclerz [Merkel] podczas swojej wizyty w miejscu pamięci, jakim jest teren byłego obozu Auschwitz-Birkenau, podkreśliła jak bardzo jest dla niej istotne świadectwo świadków, którzy byli ofiarami narodowosocjalistycznego reżimu. Z tego też powodu szczególnie ważne są dla niej rozmowy z osobami, które przeżyły Holokaust. Wśród nich m.in. pani dr Barbara Gautier.

Nawet jeżeli nie jest możliwe zadośćuczynienie za szkody poniesione przez te osoby [podczas wojny], Republika Federalna Niemiec na różne sposoby stara się pomóc i wesprzeć żyjących ocalałych z Holokaustu.

Według informacji Fundacji „Pamięć, Odpowiedzialność i Przyszłość” [z niem. *Erinnerung, Verantwortung und Zukunft* – EVZ] z 13 grudnia 2019 roku, pani dr Gautier otrzymała świadczenie odszkodowawcze z powodu tzw. innych szkód osobowych wynikających z eksperymentów pseudomedycznych, w wysokości 6 643,72 Euro.

Od końca II wojny światowej rząd Niemieckiej Republiki Federalnej przekazał świadczenia odszkodowawcze na rzecz polskich ofiar w wysokości 2 miliardów Euro, jako wyrównanie szkód [z okresu II] wojny [światowej] i prześladowań z tamtego czasu. W kolejności należy wymienić:

- ponad 1 350 polskich ofiar eksperymentów [pseudo]medycznych od 1960 roku otrzymało za pośrednictwem Międzynarodowego Czerwonego Krzyża odszkodowania w wysokości 20,5 miliona Euro (czyli ok. 40 milionów marek).

- w ramach międzynarodowego porozumienia, w 1970 roku, ofiary te, które do tego czasu nie otrzymały jeszcze żadnego zadośćuczynienia za eksperymenty [pseudo]medyczne, otrzymały za pośrednictwem państwa polskiego kwotę w wysokości 51,1 miliona Euro (100 milionów marek), a wykorzystanie tych środków leżało po stronie ówczesnego polskiego [komunistycznego] rządu.

- w 1975 roku zawarte zostało z Polską porozumienie dotyczące świadczeń socjalnych. Wkład niemiecki wyniósł 664,7 miliona Euro (1,3 miliarda marek). Dzięki temu rząd PRL miał możliwość wpłynąć na poprawę warunków bytowych byłych więźniów obozów koncentracyjnych i obozów pracy [na terenie III Rzeszy] zgodnie z polskim prawem.

- w 1992 roku powstała warszawska Fundacja „Polsko-Niemieckie Pojednanie” [niem. *Stiftung „Polnisch-Deutsche Aussöhnung”*], którą niemiecki rząd zasilił środkami finansowymi. Kwota otrzymana od Niemców, która miała zostać rozdysponowana przez polski zarząd fundacji, wyniosła 255,6 miliona Euro (500 milionów marek), i została przydzielona milionowi osób uprawnionych.

- od 1999 roku Niemcy przeznaczają rocznie ok. 58 milionów euro na działalność Konferencji ds. Żydowskich Roszczeń Materialnych wobec Niemiec [*Conference on Jewish Material Claims Against Germany*], która wypłaca świadczenia rentowe najbardziej poszkodowanym podczas wojny Ocalonym Żydom z państw Europy Wschodniej.

- powołana do życia w 2000 roku Fundacja „Pamięć, Odpowiedzialność i Przyszłość” korzystała w połowie z finansowania niemieckiego rządu oraz gospodarki niemieckiej. W czerwcu 2007 roku wypłaty ze środków, którym dysponowała fundacja, zostały zakończone. Środki finansowe przekazano na rzecz 1,66 miliona uprawnionych. W prawie 100 państwach wypłacono kwotę 4,37 miliarda Euro. W Polsce skorzystało z tej pomocy 484 tysiące uprawnionych, którzy otrzymali łącznie ponad 979 milionów Euro.

Ponadto Republika Federalna Niemiec przygotowuje dodatkowe środki [finansowe], by zachować pamięć o nieprawościach i wyrządzonych krzywdach dla następnych pokoleń. Ostatnio państwo niemieckie zaoferowało, że wesprze działalność Muzeum znajdującego się na terenie byłego KL Auschwitz-Birkenau kwotą w wysokości do 60 milionów euro. Te pieniądze będą wpłacane po połowie przez niemieckie państwo oraz poszczególne landy.

Z wyrazami szacunku,

dr Strern